Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (fjärde avdelningen)

den 24 februari 2022 *

”Överklagande – Dumpning – Import av varmvalsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål med ursprung i Brasilien, Iran, Ryssland, Serbien och Ukraina – Avslutande av undersökningen avseende import med ursprung i Serbien – Fastställande av skada – Samlad bedömning av verkningarna av import från mer än ett tredjeland– Förordning (EU) 2016/1036 – Artikel 3.4 – Avslutande av förfarandet utan att åtgärder införs – Artikel 9.2 – Importen är ’försumbar’ – Minimitröskelvärde – Europeiska kommissionens utrymme för skönsmässig bedömning”

I mål C-226/20 P,

angående ett överklagande enligt artikel 56 i stadgan för Europeiska unionens domstol, som ingavs den 29 maj 2020,

Eurofer, Association européenne de l’acier, AISBL, Bryssel (Belgien), företrädd av advokaterna J. Killick och G. Forwood,

klagande,

i vilket de andra parterna är:

Europeiska kommissionen, inledningsvis företrädd av T. Maxian Rusche och A. Demeneix, därefter av T. Maxian Rusche och G. Luengo, samtliga i egenskap av ombud,

svarande i första instans,

HBIS Group Serbia Iron & Steel LLC Belgrade, Belgrad (Serbien), företrädd av R. Luff, avocat,

intervenient i första instans,

meddelar

DOMSTOLEN (fjärde avdelningen)

sammansatt av ordföranden på tredje avdelningen K. Jürimäe (referent), tillförordnad ordförande på fjärde avdelningen, samt domarna S. Rodin och N. Piçarra,

generaladvokat: G. Pitruzzella,

* Rättegångsspråk: engelska.

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

efter det skriftliga förfarandet,

och efter att den 2 september 2021 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Eurofer, Association européenne de l'acier, AISBL (nedan kallad Eurofer), har yrkat att domstolen ska upphäva den dom som meddelades av Europeiska unionens tribunal den 12 mars 2020, Eurofer/kommissionen (T-835/17) (nedan kallad den överklagade domen), genom vilken tribunalen ogillade Eurofers talan om delvis ogiltigförklaring av kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/1795 av den 5 oktober 2017 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa varmvalsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål med ursprung i Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina och om avslutande av undersökningen av import av vissa varmvalsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål med ursprung i Serbien (EUT L 258, 2017, s. 24) (nedan kallad dem omtvistade förordningen).

Tillämpliga bestämmelser

2 Vid tidpunkten för de faktiska omständigheter som ligger till grund för tvisten återfanns de bestämmelser som reglerade Europeiska unionens antagande av antidumpningsåtgärder i rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EUT L 343, 2009, s. 51, och rättelse i EUT L 44, 2016, s. 20), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 37/2014 av den 15 januari 2014 (EUT L 18, 2014, s. 1) (nedan kallad förordning 1225/2009).

3 När den omtvistade förordningen antogs återfanns de bestämmelser som reglerade unionens antagande av antidumpningsåtgärder i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen (EUT L 2016, 176, s. 21). Enligt artikel 25 första stycket i denna förordning trädde förordningen i kraft den 20 juli 2016. I enlighet med artikel 24 första stycket i förordningen upphävde den förordning nr 1225/2009.

4 Eftersom de materiella bestämmelser i förordningarna nr 1225/2009 och nr 2016/1036 som är relevanta för förevarande mål sammanfaller och eftersom den överklagade domen och förevarande överklagande endast hänvisar till bestämmelserna i sistnämnda förordning, ska grunderna för överklagandet prövas mot bakgrund av bestämmelserna i förordning nr 2016/1036, utan att det påverkar tillämpningen i tiden (*ratione temporis*) av förordningarna nr 1225/2009 och nr 2016/1036 i förevarande fall.

5 Skäl 16 i förordning 2016/1036, som i huvudsak återger innehållet i skäl 15 i förordning nr 1225/2009, har följande lydelse:

”En undersökning eller ett förfarande bör avslutas om dumpningen är minimal eller skadan är försumbar, och de begreppen bör definieras. Om åtgärder ska vidtas är det nödvändigt att föreskriva att undersökningen ska avslutas och att föreskriva att åtgärderna bör ligga på en nivå som understiger dumpningsmarginalen om en sådan lägre nivå är tillräcklig för att avhjälpa skadan, samt att närmare fastställa en metod för beräkning av åtgärdsnivån när stickprov ska tas.”

6 I artikel 3 i förordning nr 2016/1036, med rubriken ”Fastställande av skada”, återges i huvudsak bestämmelserna i artikel 3 i förordning nr 1225/2009. I punkterna 3 och 4 i den artikeln föreskrivs följande:

”3. Med avseende på den dumpade importens omfattning ska det övervägas huruvida en betydande ökning av dumpad import ägt rum antingen i absoluta tal eller i förhållande till produktion eller konsumtion i unionen. Vad avser den dumpade importens inverkan på priserna ska det övervägas huruvida de dumpade importprodukterna sålts till betydligt lägre pris än priset för den likadana produkten framställd av unionsindustrin, eller om denna import annars leder till att priserna sänks väsentligt eller till att väsentliga prisökningar som annars skulle ha ägt rum förhindras. Varken en enskild faktor eller flera av dessa faktorer behöver nödvändigtvis vara avgörande.

4. Om en antidumpningsundersökning samtidigt inbegriper import av en produkt från mer än ett land, ska verkan av denna import slås samman endast om det fastställs att

a) varje lands dumpningsmarginal är högre än miniminivån enligt artikel 9.3 och omfattningen av importen från varje enskilt land inte är försumbar, och

b) det är lämpligt att slå samman verkan av importen vid skadebedömningen med hänsyn till konkurrensvillkoren mellan de olika importerade produkterna och konkurrensvillkoren mellan de importerade produkterna och den likadana unionsprodukten.”

7 I artikel 5 i förordning nr 2016/1036, med rubriken ”Inledande av förfaranden”, som i huvudsak återger bestämmelserna i artikel 5 i förordning nr 1225/2009, föreskrivs följande i punkt 7:

”Bevisning om dumpning och skada ska prövas samtidigt när beslut fattas om huruvida en undersökning ska inledas eller inte. Ett klagomål ska avslås om bevisningen för dumpning eller skada är otillräcklig för att motivera att ärendet fortsätts. Förfaranden ska inte inledas mot länder vars import motsvarar en marknadsandel om mindre än 1 %, om inte dessa länder tillsammans svarar för 3 % eller mer av unionens konsumtion.”

8 Artikel 9.1–9.3 i förordning 2016/1036, som i huvudsak återger bestämmelserna i artikel 9 i förordning nr 1225/2009, har följande lydelse:

”1. Om klagomålet återkallas får förfarandet avslutas med mindre ett sådant avslutande skulle strida mot unionens intresse.

2. Om skyddsåtgärder inte är nödvändiga, ska undersökningen eller förfarandet avslutas. Kommissionen ska avsluta undersökningen i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 15.3.

3. För ett förfarande som inletts enligt artikel 5.9 ska skadan normalt anses vara försumbar när importen i fråga understiger de volymer som fastställs i artikel 5.7. Samma typ av förfarande ska omedelbart avslutas om det fastställs att dumpningsmarginalen uttryckt som procentandel av exportpriset understiger 2 %, under förutsättning att det endast är undersökningen som ska avslutas när marginalen understiger 2 % för enskilda exportörer och att dessa exportörer även fortsättningsvis omfattas av förfarandet och åter kan bli föremål för en översyn som genomförs för landet i fråga enligt artikel 11.”

9 Artikel 20.1 och 2 i förordning nr 2016/1036, som i huvudsak återger bestämmelserna i artikel 20.1 och 20.2 i förordning nr 1225/2009, har följande lydelse:

”1. De klagande, importörer, exportörer och deras intresseorganisationer, samt företrädare för exportlandet, får begära att uppgifter om de viktigaste omständigheter och överväganden som ligger till grund för införandet av provisoriska åtgärder lämnas ut. En sådan begäran ska göras skriftligen omedelbart efter det att de provisoriska åtgärderna har införts och uppgifterna ska därefter så snart som möjligt lämnas ut skriftligen.

2. De parter som avses i punkt 1 får begära att slutligen få ta del av de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka man avser att rekommendera att slutgiltiga åtgärder införs eller att en undersökning eller ett förfarande avslutas utan att åtgärder införs, varvid särskild hänsyn ska tas till utlämnandet av sådana omständigheter och överväganden som skiljer sig från dem som låg till grund för de provisoriska åtgärderna.”

Bakgrund till tvisten

10 Bakgrunden till tvisten beskrivs i punkterna 1-12 i den överklagade domen. Bakgrunden kan, med avseende på förevarande mål, sammanfattas enligt följande.

11 Klaganden, Eurofer, ingav den 23 maj 2016 ett klagomål. Med anledning av detta klagomål inledde kommissionen en antidumpningsundersökning rörande import till Europeiska unionen av varmvalsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål med ursprung i Brasilien, Iran, Ryssland, Serbien och Ukraina.

12 Den 7 juli 2016 offentliggjorde kommissionen ett tillkännagivande om inledande av ett antidumpningsförfarande beträffande denna import (EUT C 246, 2016, s. 7) i enlighet med förordning nr 1225/2009.

13 Undersökningen av dumpning och skada omfattade perioden 1 juli 2015–30 juni 2016 (nedan kallad undersökningsperioden). Undersökningen av hur de faktorer utvecklades som är relevanta för bedömningen av skada omfattade perioden från och med den 1 januari 2013 till och med slutet av undersökningsperioden.

14 I det tillkännagivande om inledande av undersökningen som nämns i punkt 12 i förevarande dom angav kommissionen att den kunde göra ett urval bland de berörda parterna i enlighet med relevanta bestämmelser i förordning nr 1225/2009. Det slutliga urvalet omfattade sex unionstillverkare från fem medlemsstater, vilka stod för mer än 45 procent av unionsproduktionen, nämligen

– ThyssenKrupp Steel Europe (AG, Duisburg, Tyskland),

– Tata Steel IJmuiden BV, (Velsen-Noord, Nederländerna),

– Tata Steel UK Limited, (Port Talbot, South Wales, Förenade kungariket),

– ArcelorMittal Mediterranée SAS, (Fos-sur-Mer, Frankrike),

– ArcelorMittal Atlantique et Lorraine, (Dunkerque, Frankrike) och

– ArcelorMittal España SA, (Gozón, Spanien).

15 Kontrollbesök i enlighet med artikel 16 i förordning 2016/1036 genomfördes i de berörda tillverkarnas lokaler:

16 Den 4 april 2017 meddelade kommissionen alla berörda parter genom ett dokument (nedan kallat informationsdokumentet) att den skulle fortsätta undersökningen utan att införa provisoriska åtgärder för den import till unionen som omfattas av undersökningen. Nämnda dokument innehöll de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för kommissionens beslut att fortsätta undersökningen utan att införa provisoriska åtgärder. Efter utlämnandet av detta dokument lämnade de berörda parterna in skriftliga inlagor med synpunkter på informationen och resultaten som presenterats. De berörda parter som begärde det blev också hörda.

17 Den 4 maj 2017 hördes Eurofer i närvaro av förhörsombudet för handelspolitiska förfaranden. Den 8 juni 2017 hördes Eurofer en andra gång.

18 Mellan den 29 maj och den 9 juni 2017 genomfördes ytterligare fem kontrollbesök i följande berörda parters lokaler i unionen:

– ThyssenKrupp Steel Europe AG (Duisburg) (unionstillverkare),

– HUS Ltd (Plovdiv, Bulgarien) (användare, medlem i ett konsortium kallat ”Consortium for Imports of Hot-Rolled Flats”, som är ett konsortium för import av varmvalsade platta produkter),

– Technotubi SpA (Alfianello, Italien) (användare, medlem i det konsortium som avses i föregående strecksats),

– en italiensk användare som inte är medlem av konsortiet och som vill vara anonym, och

– Eurofer.

19 Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter den 17 juli 2017 (nedan kallat det slutliga utlämnandet av uppgifter) hördes Eurofer återigen i närvaro av förhörsombudet för handelspolitiska förfaranden den 27 juli 2017.

20 Efter ett muntligt hörande den 3 augusti 2017 med en iransk exporterande tillverkare gjorde kommissionen en ny beräkning av dumpningen och de nya beräkningar som grundade sig på denna. Parterna informerades om denna ändring genom ett ytterligare slutligt utlämnande av uppgifter, daterat den 4 augusti 2017.

21 Rådet antog den omtvistade förordningen den 5 oktober 2017.

22 I artikel 2 i den angripna förordningen föreskrivs att ”[a]ntidumpningsförfarandet för import till unionen av den berörda produkten med ursprung i Serbien avslutas härmed i enlighet med artikel 9.2 i förordning [2016/1036]”.

Förfarandet vid tribunalen och den överklagade domen

23 Genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 29 december 2017 väckte Eurofer talan om delvis ogiltigförklaring av den omtvistade förordningen.

24 Genom handling som inkom till tribunalens kansli den 17 april 2018 ansökte HBIS Group Serbia Iron & Steel LLC Belgrade (nedan kallat HBIS Serbia) om att få intervenera i målet vid tribunalen till stöd för kommissionens yrkanden. Ordföranden på tribunalens åttonde avdelning biföll interventionsansökan genom beslut av den 12 juli 2018. Vissa uppgifter i ansökan i första instans har behandlats konfidentiellt i förhållande till HBIS Serbia.

25 Till stöd för sin talan åberopade Eurofer tre grunder. Den första grunden avser en uppenbart felaktig bedömning och en felaktig rättstillämpning, genom att kommissionen beslutat att inte slå samman importen från Serbien i enlighet med artikel 3.4 i förordning 2016/1036. Den andra grunden avser en uppenbart felaktig bedömning och en felaktig rättstillämpning som består i att kommissionen förklarat att det inte var ”nödvändigt” att föreskriva skyddsåtgärder mot Republiken Serbien, och detta inte ens på en icke sammanslagen grund. Den tredje grunden avser åsidosättande av artikel 20.2 i nämnda förordning, åsidosättande av klagandens rätt till information och dennes rätt till försvar samt åsidosättande av rätten till god förvaltning enligt artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, genom att kommissionen nekat att lämna ut uppgifter om den serbiske exportörens prisunderskridande och målprisunderskridande.

26 Vad gäller frågan huruvida talan kunde tas upp till sakprövning besvarade tribunalen kommissionens argument att talan inte kunde tas upp till sakprövning med hänvisning till domstolens praxis enligt bland annat dom av den 26 februari 2002, rådet/Boehringer (C-23/00 P, EU:C:2002:118, punkterna 51 och 52), enligt vilken unionsdomstolen har rätt att bedöma huruvida en god rättskipning motiverar att talan prövas och ogillas i sak, utan att först pröva huruvida talan kan tas upp till sakprövning, och fann att det i förevarande fall var motiverat att pröva huruvida talan utan att först pröva huruvida talan kunde tas upp till sakprövning.

27 I sak underkände tribunalen Eurofers argument avseende det andra villkoret i artikel 3.4 i förordning 2016/1036 avseende importvolym som inte var försumbar. Eftersom villkoren i denna bestämmelse var kumulativa underkände tribunalen den första grunden för ogiltigförklaring i dess helhet.

28 Vad gäller den andra grunden för ogiltigförklaring fann tribunalen att Eurofer inte hade visat att kommissionen hade överskridit det utrymme för skönsmässig bedömning som den förfogade över vid tillämpningen av artikel 9.2 i förordning 2016/1036. Invändningen om en ytlig och partiell undersökning av importen från Serbien kunde således inte godtas och talan kunde således inte vinna bifall såvitt den andra grunden.

29 Vad beträffar den tredje grunden för ogiltigförklaring fann tribunalen att Eurofer i enlighet med artikel 20.2 i förordning 2016/1036, hade underrättats om de viktigaste omständigheterna och övervägandena på grundval av vilka kommissionen avsåg att rekommendera att förfarandet skulle avslutas med avseende på import från Serbien, utan att åtgärder hade införts, att Eurofer beretts möjlighet att på ett ändamålsenligt sätt framföra sina synpunkter och att dess rätt till försvar således iakttagits i förevarande fall. Vidare underkände tribunalen Eurofers argument om analogi med rättspraxis på det konkurrensrättsliga området. Tribunalen fann vidare att kommissionen, såsom framgår av prövningen av den andra grunden, hade prövat samtliga relevanta omständigheter i det aktuella fallet och följaktligen inte åsidosatt principen om god förvaltning. Följaktligen fann tribunalen att talan inte kunde vinna bifall på den tredje grunden för ogiltigförklaring.

30 Genom den överklagade domen ogillade tribunalen Eurofers talan i dess helhet.

Parternas yrkanden vid domstolen

31 Eurofer har yrkat att domstolen ska

– upphäva den överklagade domen,

– ogiltigförklara artikel 2 i den omtvistade förordningen,

– i andra hand, återförvisa målet till tribunalen, och

– förplikta kommissionen och HBIS Serbia att ersätta rättegångskostnaderna i första instans och i målet om överklagande.

32 Kommissionen har yrkat att domstolen ska

– upphäva den överklagade domen och avvisa talan i första instans,

– ogilla överklagandet, och

– förplikta Eurofer att ersätta rättegångskostnaderna i första instans och i målet om överklagande.

33 HBIS Serbia har yrkat att domstolen ska

– ogilla överklagandet, och

– förplikta Eurofer att ersätta HBIS Serbias rättegångskostnader i första instans och i målet om överklagande.

34 Genom beslut av domstolens ordförande av den 2 september 2020, Eurofer/kommissionen (C-226/20 P, ej publicerat, EU:C:2020:669), bifölls Eurofers begäran om att domstolen skulle behandla uppgifterna i bilaga A.4 till Eurofers överklagande konfidentiellt i förhållande till HBIS Serbia, vilket motsvarade de uppgifter som redan hade behandlats konfidentiellt i det mål som gav upphov till den överklagade domen och som återfinns som bilaga till Eurofers ansökan i första instans.

Prövning av överklagandet

35 Eurofer har åberopat fyra grunder till stöd för sitt överklagande. Som första grund har det gjorts gällande att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning när den tolkade artikel 3.4 i förordning 2016/1036 så, att kommissionen förfogar över ett utrymme för skönsmässig bedömning när den anser att import som motsvarar en marknadsandel som överstiger 1 % är ”försumbar”. Den andra grunden avser uppenbart felaktiga bedömningar och felaktig rättstillämpning vad gäller bedömningen att ”importvolymen” från Serbien var ”försumbar” i den mening som avses i artikel 3.4 i förordningen. Den tredje grunden avser en uppenbart felaktig bedömning och en felaktig rättstillämpning vad gäller slutsatsen att ”skyddsåtgärder inte är nödvändiga” i den mening som avses i artikel 9.2 i nämnda förordning. Som fjärde grund har klaganden gjort gällande att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning när den fann att kommissionen inte var skyldig att lämna ut uppgifter om prisunderskridande och målprisunderskridande.

Den första grunden

Parternas argument

36 Genom den första grunden har Eurofer gjort gällande att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning när den tolkade artikel 3.4 a och artikel 5.7 i förordning 2016/1036 så, att kommissionen förfogar över ett utrymme för skönsmässig bedömning för att anse att import som motsvarar en marknadsandel på mer än 1 % är ”försumbar” i den mening som avses i artikel 3.4 a i denna förordning. Denna grund avser punkterna 67, 68, 73, 74 och 78–80 i den överklagade domen.

37 För det första bekräftar tribunalens praxis enligt dom av den 25 januari 2017, Rusal Armenal/rådet (T-512/09 RENV, EU:T:2017:26, punkterna 101–105), att artikel 3.4 a och artikel 5.7 i förordning 2016/1036 ”kompletterar varandra”. Enligt den korrekta tolkningen av artikel 3.4 i denna förordning ska således tröskelvärdet på 1 % i artikel 5.7 i förordningen tillämpas som ett bindande tröskelvärde vid bedömningen av importvolymens ”försumbara” karaktär i den mening som avses i artikel 3.4 i samma förordning. Denna tolkning stöds av kommissionens beslutspraxis, till vilken tribunalen bland annat hänvisat i punkterna 73 och 74 i den överklagade domen, samt av kommissionens förklarande anmärkning av den 21 september 2000 till antidumpningskommittén (ad hoc-gruppen för genomförande) vid Världshandelsorganisationen (WTO), vilken nämns i punkt 37 i den överklagade domen, vilken utgör ”kommissionens bästa tolkning av unionsrätten”.

38 För det andra har tribunalen i punkterna 65–68 och 79 i den överklagade domen inte lämnat någon övertygande motivering till stöd för sin tolkning. För det första innebär inte avsaknaden av en uttrycklig hänvisning i artikel 3.4 till artikel 5.7 i förordning 2016/1036 att dessa bestämmelser inte kan tolkas tillsammans. För det andra är den omständigheten att artikel 5.7 i förordningen är tillämplig i det skede då undersökningen inleds, trots att artikel 3.4 i förordningen är tillämplig på själva undersökningen, inte i sig ett tillräckligt skäl för att underkänna en koherent tolkning av dessa båda bestämmelser. Det är i detta avseende logiskt att samma regler är tillämpliga på dessa två skeden av förfarandet, vilket är fallet med andra bestämmelser i samma förordning. För det tredje saknar kommissionens stora utrymme för skönsmässig bedömning i fråga om den gemensamma handelspolitiken relevans när det gäller att avgöra om importen från ett visst land överstiger tröskelvärdet på 1 %, eftersom denna fråga kräver ett svar av ja eller nej karaktär. För

det fjärde är de exempel avseende import som överstiger en marknadsandel på 1 %, vilka tribunalen grundade sig på i punkt 79 i den överklagade domen, inte relevanta för tolkningen av artikel 3.4 i förordning 2016/1036.

39 För det tredje strider tribunalens tolkning mot rättssäkerhetsprincipen, eftersom denna tolkning även ger upphov till osäkerhet om huruvida tröskelvärdet på 3 %, som föreskrivs i artikel 5.7 i förordningen, är analogt tillämpligt vid tidpunkten då undersökningen inleds och vid tidpunkten för själva undersökningen. På samma sätt skulle tribunalens tolkning, enligt vilken artikel 5.7 i nämnda förordning skulle kunna ge riktlinjer för tolkningen av artikel 3.4 i samma förordning, utan att för den skull föreskriva en tvingande tröskel, riskera att leda till rättsosäkerhet och utgör ett inslag av politiskt tryck i dumpningsärenden. Enligt en sådan tolkning förfogar kommissionen över ett stort utrymme för skönsmässig bedömning som är underkastat en översiktlig domstolsprövning.

40 Kommissionen har hävdat att denna grund är verkningslös och att den under alla omständigheter saknar stöd.

41 HBIS Serbia har hävdat att överklagandet inte kan vinna bifall på denna grund.

Domstolens bedömning

42 Domstolen underkänner inledningsvis kommissionens argument att förevarande grund är verkningslös. Även om denna grund särskilt avser punkterna 67, 68, 73, 74 och 78–80 i den överklagade domen, framgår det klart av de argument som Eurofer utvecklat till stöd för denna grund att den i själva verket syftar till att bestrida samtliga domskäl i denna dom, genom vilken tribunalen underkände den första grunden för ogiltigförklaring, i den del den avsåg villkoret i artikel 3.4 a i förordning 2016/1036, avseende importens försumbara karaktär.

43 I sak har Eurofer hävdat att tribunalen gjorde en felaktig tolkning av artikel 3.4 och artikel 5.7 i denna förordning, eftersom dessa bestämmelser inte ger kommissionen något utrymme för skönsmässig bedömning för att anse att importen från Serbien är ”försumbar” i den mening som avses i artikel 3.4 a i nämnda förordning, eftersom den motsvarar en volym som är högre än 1 %.

44 Domstolen erinrar inledningsvis om att det i artikel 3.4 i förordning 2016/1036 anges att om en antidumpningsundersökning samtidigt inbegriper import av en produkt från mer än ett land, ska verkan av denna import endast slås samman om det fastställs dels att varje lands dumpningsmarginal är högre än miniminivån enligt artikel 9.3 i denna förordning och omfattningen av importen från varje enskilt land inte är försumbar samt dels att det är lämpligt att slå samman verkan av importen vid skadebedömningen med hänsyn till konkurrensvillkoren mellan de olika importerade produkterna och konkurrensvillkoren mellan de importerade produkterna och en liknande unionsprodukt.

45 Såsom tribunalen med rätta påpekade i punkt 51 i den överklagade domen föreskrivs i artikel 3.4 i denna förordning tre villkor för att en sammanslagen bedömning av import från mer än ett land som är föremål för antidumpningsundersökningar ska vara tillåten, och det räcker att ett av dessa tre villkor inte är uppfyllt för att en sådan bedömning inte ska vara möjlig.

46 I förevarande fall är det endast det andra av dessa villkor, det vill säga villkoret att importvolymen inte är försumbar, som är aktuellt i förevarande mål.

47 För det första framgår det av själva ordalydelsen i artikel 3.4 a i förordning 2016/1036 att denna bestämmelse, vad gäller detta villkor, inte innehåller någon hänvisning vare sig till artikel 5.7 i förordningen eller till någon annan bestämmelse i samma förordning.

48 Såsom tribunalen med rätta påpekade i punkt 63 i den överklagade domen, innehåller den andra delen av artikel 3.4 a i förordning 2016/1036, i vilken det första villkoret avseende dumpningsmarginalen definieras på ett precist sätt, genom en hänvisning till miniminivån i artikel 9.3 i denna förordning, inte någon hänvisning till miniminivån i den första delen av artikel 3.4 a i förordningen. Den andra delen innehåller endast ett krav på att importvolymen från varje land inte ska vara ”försumbar”, utan att exakt definiera detta begrepp.

49 Härav följer att unionslagstiftaren, i avsaknad av en uttrycklig hänvisning till det tröskelvärde på 1 % som föreskrivs i artikel 5.7 i förordning 2016/1036, inte har krävt att importens försumbara karaktär, med avseende på det andra villkoret i artikel 3.4 a i denna förordning, ska bedömas med hänsyn till detta tröskelvärde.

50 För det andra kan det konstateras att artikel 3.4 och artikel 5.7 i förordning 2016/1036 har olika syften inom ramen för det förfarande som föreskrivs i denna förordning.

51 Tribunalen gjorde en riktig bedömning när den i punkt 66 i den överklagade domen slog fast att artikel 5.7 i nämnda förordning avser ett annat skede i undersökningen än det som regleras i artikel 3.4 i samma förordning.

52 Enligt artikel 5.7 i förordning 2016/1036 ska nämligen inget antidumpningsförfarande inledas om tröskelvärdet på 1 % enligt denna bestämmelse inte har uppnåtts. Av detta följer att denna bestämmelse avser ett skede som föregår inledandet av undersökningen.

53 Artikel 3.4 i samma förordning avser däremot import som redan undersöks av kommissionen efter det att förfarandet har inletts enligt artikel 6.1 i förordningen.

54 Såsom generaladvokaten har påpekat i punkt 52 i sitt förslag till avgörande kan det visserligen inte uteslutas att det tröskelvärde på 1 % som föreskrivs i artikel 5.7 i samma förordning kan beaktas som ett vägledande tröskelvärde för att undersöka om importvolymen inte är ”försumbar” i den mening som avses i artikel 3.4 a i förordning 2016/1036. Detta tröskelvärde kan emellertid inte utgöra ett tvingande tröskelvärde vars överskridande kräver att importvolymen från ett visst tredjeland ”inte är försumbar”, i den mening som avses i sistnämnda bestämmelse.

55 För det tredje är tribunalens tolkning av artikel 3.4 a i förordning 2016/1036 förenlig med det stora utrymme för skönsmässig bedömning som unionsinstitutionerna har enligt domstolens praxis på området för den gemensamma handelspolitiken och särskilt i fråga om handelspolitiska skyddsåtgärder. Ett sådant utrymme följer av att de ekonomiska och politiska situationer som institutionerna ska bedöma är komplicerade (se, för ett liknande resonemang, dom av den 19 september 2019, Trace Sport, C-251/18, EU:C:2019:766, punkt 47 och där angiven rättspraxis) och avser bland annat fastställande av skada för unionsindustrin i ett antidumpningsförfarande (dom av den 10 juli 2019, Caviro Distillerie m.fl./kommissionen, C-345/18 P, ej publicerad, EU:C:2019:589, punkt 15 och där angiven rättspraxis).

56 I förevarande fall kan, såsom generaladvokaten har påpekat i punkt 51 i sitt förslag till avgörande, tröskeln på 1 % i artikel 5.7 i förordning 2016/1036 utgöra en referenspunkt som unionsdomstolen kan beakta vid prövningen av de bedömningar som kommissionen gjort inom ramen för

artikel 3.4 a i denna förordning, men detta tröskelvärde kan inte utgöra ett tvingande tröskelvärde utöver vilket kommissionen under alla omständigheter är förhindrad att dra slutsatsen att import från ett land som är föremål för en antidumpningsundersökning är försumbar.

57 En sådan tolkning av artikel 3.4 a i förordning 2016/1036 skulle nämligen innebära att kommissionen berövades det utrymme för skönsmässig bedömning som den har enligt denna bestämmelse för att bedöma importens försumbara karaktär, i syfte att göra en sammantagen bedömning av importen av en produkt från flera länder som samtidigt är föremål för antidumpningsundersökningar.

58 Härav följer således att tribunalen gjorde en riktig bedömning när den i punkt 67 i den överklagade domen slog fast att artikel 5.7 i förordningen kan ge vägledning avseende importens försumbara volym, utan att det dock härav går att sluta sig till att import från landet i fråga, som har en marknadsandel som överstiger 1 %, inte kan anses vara försumbar enligt artikel 3.4 i nämnda förordning.

59 Denna slutsats påverkas inte av de argument som Eurofer har anfört till stöd för denna grund.

60 När det gäller argumentet att tribunalens tolkning av artikel 3.4 a i förordning 2016/1036 strider mot unionsinstitutionernas tidigare beslutspraxis, räcker det att erinra om att enligt domstolens fasta praxis kan en sådan beslutspraxis inte beaktas vid tolkningen av en bestämmelse i denna förordning (se, för ett liknande resonemang, dom av den 10 februari 2021, RFA International/kommissionen, C-56/19 P, EU:C:2021:102, punkt 79 och där angiven rättspraxis).

61 Vad därefter gäller frågan huruvida denna tolkning är förenlig med den förklarande anmärkning som nämns i punkt 37 i förevarande dom, fann tribunalen i punkt 77 i den överklagade domen, vilken inte uttryckligen har ifrågasatts i förevarande mål om överklagande, att denna anmärkning inte kan betecknas som ”riktlinjer” av vilka det skulle följa att kommissionen själv har begränsat sitt utrymme för skönsmässig bedömning.

62 Slutligen kan inte heller argumenten att nämnda tolkning strider mot rättssäkerhetsprincipen godtas.

63 Mot bakgrund av övervägandena i punkterna 50–54 i förevarande dom kan nämligen Eurofers argument att en sådan tolkning skulle leda till osäkerhet beträffande tolkningen av tröskelvärdena i artikel 5.7 i förordning 2016/1036 inte godtas. Vidare skulle, såsom generaladvokaten har påpekat i punkt 57 i sitt förslag till avgörande, den tolkning av artikel 3.4 a i denna förordning som Eurofer förespråkar leda till att denna bestämmelse förlorade sin ändamålsenliga verkan, eftersom ett förfarande enligt artikel 5.7 i nämnda förordning i princip inte inleds mot länder vars import motsvarar en marknadsandel som understiger 1 %.

64 Mot bakgrund av det ovan anförda kan överklagandet inte vinna bifall såvitt avser den första grunden.

Den andra grunden

Parternas argument

65 Genom den andra grunden har Eurofer hävdat att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning när den fann att importvolymen från Serbien var ”försumbar” i den mening som avses i artikel 3.4 a i förordning 2016/1036. Denna grund avser punkterna 81–85 i den överklagade domen och består av tre delar.

66 Som första delgrund har klaganden gjort gällande att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning i punkterna 81–83 i den överklagade domen genom att inbegripa priskomponenter i bedömningen av importens ”försumbara” karaktär, trots att det endast skulle göras en kvantitativ bedömning av volymerna.

67 De tre faktorer som krävs för en samlad bedömning enligt artikel 3.4 i förordning 2016/1036 angavs korrekt i punkterna 50 och 51 i den överklagade domen. Den andra av dessa omständigheter avser importvolymen, vars ”försumbara” karaktär ska grunda sig på marknadsandelarna och inte på priset på denna import. Priset ingår i den tredje av nämnda faktorer och det görs i förordningen en tydlig åtskillnad mellan dessa båda aspekter. Tribunalen har emellertid blandat ihop två skilda begrepp och har följaktligen baserat sitt resonemang vad gäller importvolymens försumbara karaktär på ett övervägande som inte är relevant.

68 Genom den andra delen av förevarande grund, som åberopats i andra hand, har Eurofer hävdat att tribunalen under alla omständigheter inte på ett korrekt sätt tillämpade de kriterier som anges i punkt 82 i den överklagade domen och som gör det möjligt att bedöma denna försumbara karaktär. Genom att inte beakta prisunderskridandet och målprisunderskridandet beaktade kommissionen således inte all relevant bevisning, såsom krävs enligt artikel 3.3 i förordning nr 2016/1036. Tribunalen gjorde följaktligen en felaktig rättstillämpning i punkt 83 i den överklagade domen när den godtog kommissionens tillvägagångssätt.

69 Genom den tredje delgrunden har Eurofer hävdat att tribunalen även, i punkterna 83 och 85 i den överklagade domen, gjorde en uppenbart felaktig bedömning och missuppfattade bevisningen när den konstaterade att de genomsnittliga priserna för volymer som utgjorde en liten marknadsandel underbyggde konstaterandet att den aktuella importvolymen var försumbar. Eurofer har medgett att genomsnittspriset på importen från Serbien var högre än priset på import från andra länder. Det framgår emellertid tydligt av den bevisning som har tillfogats handlingarna i målet att det genomsnittliga priset för den enda serbiska tillverkaren praktiskt taget är identiskt med det som tillämpades av två andra exportörer för vilka antidumpningstullar hade införts av kommissionen.

70 Kommissionen anser att förevarande grund är verkningslös och att det under alla omständigheter saknas stöd för de tre delgrunderna. Enligt kommissionen kan den tredje delgrunden för övrigt delvis inte tas upp till sakprövning.

71 HBIS Serbia har hävdat att överklagandet inte kan vinna bifall såvitt avser denna grund.

Domstolens bedömning

72 Tribunalen konstaterar, i likhet med vad kommissionen har gjort gällande, att förevarande grund är verkningslös.

73 Denna grund syftar nämligen särskilt till att ifrågasätta punkterna 81–84 i den överklagade domen.

74 Tribunalen slog i punkt 81 i den överklagade domen fast att kommissionen dessutom gjorde en korrekt bedömning när den i skäl 248 i den angripna förordningen fann att det faktum att det serbiska genomsnittliga försäljningspriset under undersökningsperioden var betydligt högre än de genomsnittliga försäljningspriserna i de fyra andra berörda länderna är ännu en indikation på att denna låga importvolym inte kan skada unionsindustrin.

75 I punkt 82 i den överklagade domen fann tribunalen visserligen att frågan huruvida importvolymen var försumbar i den mening som avses i artikel 3.4 a i förordning 2016/1036 inte endast bestod i en undersökning av kvantiteten av denna volym, utan även omfattade frågan om importens kvalitet, det vill säga andra vägledande faktorer för de effekter som nämnda volym kan ha, såsom priserna för denna import.

76 Såsom framgår av bland annat punkt 69 i den överklagade domen konstaterade kommissionen emellertid, i skäl 232 i den angripna förordningen, att importvolymen från Serbien ansågs försumbar med stöd av artikel 3.4 i förordning 2016/1036, dels eftersom denna volym låg mycket nära det tröskelvärde på 1 % som föreskrivs i artikel 5.7 i förordningen och under vilket kommissionen inte inledde någon undersökning, dels eftersom denna volym var betydligt lägre än den som gällde för importen från vart och ett av de fyra andra berörda länderna.

77 Även om det antas, såsom Eurofer har hävdat, att tribunalens resonemang i punkterna 81–84 i den överklagade domen, avseende analysen av priserna för den berörda importen, innehåller en eller flera fall av felaktig rättstillämpning, saknar sådana fel betydelse för konstaterandet i punkterna 70 och 80 i den domen att kommissionen, utan att göra någon uppenbart felaktig bedömning, i förevarande fall kunde anse att importvolymen från Serbien förblev försumbar i den mening som avses i artikel 3.4 i förordning 2016/1036.

78 Under dessa omständigheter kan överklagandet inte vinna bifall såvitt avser någon av den andra grundens tre delar, eftersom grunden är verkningslös.

Den tredje grunden

Parternas argument

79 Genom den tredje grunden har Eurofer hävdat att tribunalen, i punkterna 109, 114, 120 och 121 i den överklagade domen, gjorde flera fall av felaktig rättstillämpning genom att godta kommissionens slutsats, i förevarande fall, att ”skyddsåtgärder inte är nödvändiga” i den mening som avses i artikel 9.2 i förordning 2016/1036. Denna grund består av två delar.

80 Genom den första delgrunden har Eurofer hävdat att tribunalen, i punkt 114 i den överklagade domen, gjorde en felaktig rättstillämpning när den fann att en detaljerad analys av bland annat förekomsten av dumpning enligt artikel 2 i förordning nr 2016/1036 och förekomsten av skada enligt artikel 3 i denna förordning inte alltid krävs och att det kan vara nödvändigt att avsluta en undersökning eller ett förfarande enbart på grundval av bland annat dumpningsmarginalen eller importvolymen.

81 Eurofer har gjort gällande att även om det i artikel 9.2 i förordning nr 2016/1036 inte anges under vilka omständigheter ”skyddsåtgärder inte är nödvändiga”, innehåller skäl 16 i denna förordning tydliga riktlinjer, genom att det anges att förfarandena bör avslutas ”när dumpningsmarginalen är minimal eller skadan är försumbar”. Under dessa omständigheter gjorde tribunalen en felaktig bedömning när den i punkt 114 i den överklagade domen slog fast att det inte krävs någon bedömning av den potentiellt betydande skadan.

82 Artikel 9.3 i förordning 2016/1036 saknar betydelse i detta avseende, eftersom den föreskriver två ”säkerhetströsklar” under vilka de två villkor som anges i skäl 16 i förordningen i princip är uppfyllda. I förevarande fall uppfyller emellertid inte den serbiska importen dessa tröskelvärden. Den enda grund med stöd av vilken kommissionen kunde dra slutsatsen att det inte var nödvändigt att vidta skyddsåtgärder var följaktligen konstaterandet att den skada som orsakats av den serbiska importen var försumbar, vilket krävde att kommissionen kontrollerade om denna import hade kunnat bidra till att vålla en betydande skada, med beaktande av de bedömningskriterier som föreskrivs i artikel 3 i förordning nr 2016/1036.

83 Genom den andra delgrunden har Eurofer gjort gällande att tribunalen, i punkterna 115–121 i den överklagade domen, gjorde en felaktig rättstillämpning och en uppenbart felaktig bedömning när den fann att kommissionen inte hade överskridit det utrymme för skönsmässig bedömning som den förfogade över vid tillämpningen av artikel 9.2 i förordning 2016/1036. Enligt Eurofer kunde varken den serbiska importvolymen eller de genomsnittliga försäljningspriserna, i avsaknad av andra uppgifter, motivera kommissionens slutsatser.

84 När det gäller den serbiska importvolym som överstiger den gräns på 1 % som föreskrivs i artikel 9.3 i förordning 2016/1036, jämförd med artikel 5.7 i samma förordning, kan det således inte presumeras att denna volym inte vållar någon skada. När det gäller användningen av de genomsnittliga importpriserna borde kommissionen inte bara ha beaktat dessa priser utan även de priser som tillämpades av exportörer från andra berörda länder samt nivåerna på prisunderskridandet och målprisunderskidandet. Den omständigheten att kommissionen inte beaktade relevanta uppgifter utgör dessutom en uppenbart felaktig bedömning. Kommissionen har vid sin bedömning inte beaktat den höga dumpningsmarginalen för den serbiska importen, trots att denna uppgift var uppenbart relevant för att fastställa den skadliga inverkan av denna import, såsom framgår av artikel 3.3 i denna förordning.

85 Kommissionen anser att denna grund delvis inte kan tas upp till sakprövning och att den i vart fall inte kan leda till bifall för överklagandet.

86 HBIS Serbia har hävdat att överklagandet inte kan vinna bifall såvitt avser denna grund.

Domstolens bedömning

87 Genom den första delen av denna grund har Eurofer gjort gällande att tribunalen, i punkt 114 i den överklagade domen, felaktigt slog fast att det inte alltid krävs en detaljerad analys av förekomsten av skada och att det kan vara nödvändigt att avsluta en undersökning eller ett förfarande enbart på grundval av bland annat dumpningsmarginalen eller importvolymen.

88 I detta avseende framgår det av artikel 9.2 i förordning 2016/1036 att när skyddsåtgärder inte är nödvändiga ska undersökningen eller förfarandet avslutas. Det framgår av skäl 16 i förordningen att undersökningar eller förfaranden bör avslutas när dumpningsmarginalen är minimal eller skadan är försumbar.

89 I detta sammanhang föreskrivs i artikel 9.3 i förordning nr 2016/1036 bland annat att vid förfaranden som inleds enligt artikel 5.9 i förordningen ska skadan normalt anses vara försumbar om den berörda importen motsvarar mindre än den volym som anges i artikel 5.7 i förordningen, det vill säga en marknadsandel på mindre än 1 %.

90 Såsom generaladvokaten har påpekat i punkt 100 i sitt förslag till avgörande kan artikel 9.3 i samma förordning inte tolkas så, att den hindrar kommissionen från att anse att den skada som vållas av import är försumbar när, såsom i förevarande fall, importvolymen mycket lite överstiger detta tröskelvärde.

91 Det framgår nämligen av användningen av adverbet ”normalt” att unionslagstiftaren har avsett att ge kommissionen ett visst utrymme för skönsmässig bedömning vid bedömningen av huruvida den potentiella skada som import skulle kunna orsaka är försumbar.

92 En sådan tolkning är förenlig med det utrymme för skönsmässig bedömning som unionens institutioner har när det gäller handelspolitiska skyddsåtgärder, vilket, såsom det har erinrats om i punkt 55 i denna dom, omfattar fastställandet – i ett antidumpningsförfarande- av huruvida unionsindustrin – vållats skada.

93 Kommissionen har således rätt att anse att det inte är nödvändigt med skyddsåtgärder i den mening som avses i artikel 9.2 i förordning 2016/1036 när den konstaterar att den import som berörs av undersökningen överstiger det tröskelvärde på 1 % under vilket den skada som vållas av denna import från ett tredjeland normalt sett anses försumbar, när importen ligger mycket nära detta tröskelvärde och kommissionen förfogar över andra uppgifter som underbygger att importen är försumbar.

94 Under dessa omständigheter innebär det utrymme för skönsmässig bedömning som kommissionen förfogar över att den kan avsluta undersökningen enbart med stöd av artikel 9.2 i förordning 2016/1036, utan att behöva avgöra huruvida samma import kan vålla väsentlig skada med hänsyn till de omständigheter som föreskrivs i bland annat artikel 3.2 och 3.3 i denna förordning.

95 Mot bakgrund av det ovan anförda kan överklagandet således inte vinna bifall såvitt avser denna grunds första del.

96 Genom den andra delen av förevarande grund har Eurofer hävdat att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning och en uppenbart felaktig bedömning i punkterna 115–121 i den överklagade domen genom att godta kommissionens konstaterande att det i förevarande fall inte var nödvändigt med någon skyddsåtgärd.

97 Inledningsvis underkänner domstolen kommissionens argument att denna delgrund inte kan tas upp till sakprövning, eftersom den endast avser tribunalens bedömning av de faktiska omständigheterna utan att någon felaktig rättstillämpning har identifierats. Såsom generaladvokaten har påpekat i punkt 105 i sitt förslag till avgörande, har tribunalen i punkterna 115–121 i den överklagade domen, mot vilka denna delgrund är riktad, angett rättsliga överväganden och de argument som Eurofer har åberopat är riktade mot dessa.

98 Vad för det första gäller Eurofers argument att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning när den slog fast att kommissionen inte hade överskridit sitt utrymme för skönsmässig bedömning vid tillämpningen av artikel 9.2 i förordning 2016/1036, ska det erinras om att detta argument, av samma skäl som anges i punkterna 91–94 i denna dom, ska anses sakna grund.

99 Vad därefter gäller argumentet att kommissionens slutsats att det inte var nödvändigt att vidta skyddsåtgärder, i avsaknad av ett beaktande av den påstått höga dumpningsmarginalen för serbisk import, utgjorde en uppenbart oriktig bedömning, erinrar domstolen, i likhet med vad tribunalen slog fast i punkterna 110 och 111 i den överklagade domen, att artikel 9.2 i förordning 2016/1036 ger kommissionen ett visst utrymme för skönsmässig bedömning, utan att precisera under vilka omständigheter den kan dra slutsatsen att ingen skyddsåtgärd var nödvändig.

100 Under dessa omständigheter framstår dumpningsmarginalen inte som en relevant uppgift som kommissionen nödvändigtvis borde ha beaktat för att dra slutsatsen att det inte var nödvändigt att vidta skyddsåtgärder.

101 Det ska under alla omständigheter konstateras att Eurofer till stöd för sin argumentation endast har gjort gällande att det mot bakgrund av den ifrågavarande dumpningsmarginalen är ”föga troligt” att den berörda importens inverkan är försumbar, vilket innebär att Eurofer inte har lagt fram någon konkret och precis uppgift som gör det möjligt att dra slutsatsen att tribunalen borde ha funnit att kommissionens resonemang var behäftat med en uppenbart felaktig bedömning.

102 Såsom generaladvokaten har påpekat i punkt 109 i sitt förslag till avgörande kan argumentet att kommissionen inte har beaktat uppgifterna om prisunderskridande och målprisunderskridande för serbiska produkter inte godtas, eftersom detta argument, i motsats till vad som slagits fast i punkt 94 i denna dom, innebär ett krav på att kommissionen ska göra en detaljerad kontroll av förekomsten av skada innan den kan avsluta utredningen i enlighet med artikel 9.2 i förordning 2016/1036.

103 Mot bakgrund av det ovan anförda kan överklagandet inte vinna bifall såvitt avser den tredje grundens andra del. Överklagandet kan således inte vinna bifall såvitt avser någon del av den tredje grunden.

Den fjärde grunden

Parternas argument

104 Genom den fjärde grunden har Eurofer hävdat att tribunalen gjorde flera fall av felaktig rättstillämpning när den fann att kommissionen inte var skyldig att lämna ut uppgifter om prisunderskridande och målprisunderskridande för den serbiska exportören. Denna grund avser punkterna 135–137, 141–146 och 148 i den överklagade domen och består av tre delar.

105 Som första delgrund har Eurofer gjort gällande att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning genom konstaterandet att Eurofers rätt till försvar inte hade åsidosatts.

106 Iakttagandet av rätten till försvar är inte begränsat till kännedom om de uppgifter som kommissionen grundar sina argument på i enlighet med artikel 20.2 i förordning nr 2016/1036, utan omfattar även tillgång till andra relevanta uppgifter i kommissionens handlingar. I förevarande fall utgjorde uppgifterna om prisunderskridande och målprisunderskridande

väsentlig information som gjorde det möjligt att styrka den aktuella importens inverkan, och denna information var nödvändig för att Eurofer skulle kunna tillkännage sin ståndpunkt i frågan huruvida denna import vållade unionsindustrin skada och huruvida kommissionens konstaterande att denna påverkan var försumbar var korrekt.

107 Inom ramen för den andra delen av förevarande grund har Eurofer hävdat att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning när den i punkt 142 i den överklagade domen slog fast att Eurofer i en antidumpningsundersökning inte kan göra gällande de krav som följer av rätten till försvar i egenskap av företrädare för unionsindustrin. Denna slutsats stöds inte av någon rättslig grund och saknar stöd i domstolens och tribunalens praxis.

108 Genom den tredje delgrunden har Eurofer hävdat att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning när den i punkt 146 i den överklagade domen slog fast att kommissionen inte hade åsidosatt principen om god förvaltning i artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Om överklagandet ska bifallas såvitt avser den andra eller den tredje grunden, ska även Eurofers argument avseende åsidosättande av principen om god förvaltning godtas. Eurofer anser dessutom att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning i punkt 148 i den överklagade domen genom att inte ålägga kommissionen att förebringa bevisning avseende prisunderskridandet och målprisunderskridandet.

109 Kommissionen och HBIS Serbia har hävdat att den fjärde grunden delvis saknar stöd och delvis är verkningslös.

Domstolens bedömning

110 Enligt artikel 20.2 i förordning 2016/1036 får de parter som nämns i punkt 1 i denna artikel, däribland en intresseorganisation, såsom Eurofer, begära slutlig information om de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka kommissionen avser att rekommendera att en undersökning eller ett förfarande avslutas utan att åtgärder införs.

111 Domstolen konstaterar att de tre delarna av förevarande grund vilar på antagandet att uppgifterna om prisunderskridande och målprisunderskridande utgjorde uppgifter som kommissionen borde ha beaktat vid tillämpningen av artikel 3.4 a och artikel 5.7 i förordning 2016/1036.

112 Tribunalen fann, såsom framgår av prövningen av den andra grunden, att kommissionen med rätta hade beslutat att avsluta förfarandet avseende den serbiska importen enbart på grundval av importvolymerna och uppgifterna om de genomsnittliga försäljningspriserna, utan att behöva analysera uppgifterna om prisunderskridande och målprisunderskridande.

113 Tribunalen gjorde följaktligen inte någon felaktig rättstillämpning när den i punkt 137 i den överklagade domen slog fast att Eurofer, i enlighet med artikel 20.2 i förordning 2016/1036, hade underrättats om de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för rekommendationen att förfarandet skulle avslutas med avseende på importen från Serbien utan att åtgärder infördes, att Eurofer hade möjlighet att på ett ändamålsenligt sätt framföra sina synpunkter och att Eurofers rätt till försvar hade iakttagits i förevarande fall.

114 Av samma skäl gjorde tribunalen inte en felaktig rättstillämpning när den i punkt 146 i den överklagade domen slog fast att kommissionen hade prövat samtliga relevanta omständigheter i det aktuella fallet och att den följaktligen inte hade åsidosatt principen om god förvaltning.

Vidare kan Eurofer inte med framgång åberopa den omständigheten att tribunalen, i punkt 148 i den överklagade domen, avslog Eurofers begäran om att få lägga fram uppgifter om marginaler för prisunderskridande och målprisunderskridande för Republiken Serbien.

115 Under dessa omständigheter kan talan inte vinna bifall såvitt avser den fjärde grunden, utan att det är nödvändigt att uttala sig om det – när det gäller rätten till förvar i antidumpningsförfaranden – ska göras åtskillnad mellan Eurofer och de företag som riskerar att åläggas en sanktion eller en antidumpningstull.

116 Mot bakgrund av det ovan anförda ska överklagandet ogillas i sin helhet, eftersom ingen av de grunder som åberopats till stöd för överklagandet har godtagits. Det saknas därvid anledning att pröva kommissionens argument att talan i första instans inte kunde tas upp till sakprövning.

Rättegångskostnader

117 Enligt artikel 184.2 i domstolens rättegångsregler ska domstolen besluta om rättegångskostnaderna när överklagandet avvisas eller ogillas. Enligt artikel 138.1 i rättegångsreglerna, som enligt artikel 184.1 i samma regler ska gälla i mål om överklagande, ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats.

118 Kommissionen och HBIS Serbia har yrkat att Eurofer ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom Eurofer har tappat målet, ska kommissionens och HBIS Serbias yrkande bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (fjärde avdelningen) följande:

1) Överklagandet ogillas.

2) Eurofer, Association européenne de l’acier, AISBL, ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska kommissionen och HBIS Group Serbia Iron & Steel LLC Belgrade.

Underskrifter